

ОХРИДСКИ ПРОЛОГ, СВЕТОГ ВЛАДИКЕ НИКОЛАЈА ВЕЛИМИРОВИЋА ЗА

29.јуни по јулијанском календару

1. Свети апостол Петар. Син Јонин, брат Андреје првозваног, из племена Симеонова, из града Витсаиде. Био је рибар, и најпре се звао Симеоном, но Господ је благозvoleо назвати га Кифом, или Петром (Јн 1, 42). Он је први од ученика јасно изразио веру у Господа Исуса рекавши: „Ти су Христос, Син Бога живога“ (Мт 16, 16). Његова љубав према Господу била је велика, а његова вера у Господа постепено се утврђивала. Када је Господ изведен на суд, Петар га се три пута одрекао, но само један поглед у лице Господа – и душа Петрова била је испуњена стидом и покајањем. После силаска Светога Духа Петар се јавља неустрашивим и силним проповедником Јеванђеља. После његове једне беседе у Јерусалиму обратило се у веру око три хиљаде душа. Проповедао је Јеванђеље по Палестини и Малој Азији, по Илирику и Италији. Чинио је моћна чудеса: лечио је болесне, вакрсавао мртве; чак и од сенке његове исцељивали су се болесници. Имао је велику борбу са Симоном Волхом, који се издавао за бога, а у ствари био је слуга сатанин. Најзад га је посрамио и победио. По заповести опакога цара Нерона, Симоновог пријатеља, Петар би осуђен на смрт. Поставивши Лина за епископа у Риму и посаветовавши и утешивши стадо Христово, Петар пође радосно на смрт. Видећи крст пред собом, он умоли своје џелате, да га распну наопако, пошто сматраше себе недостојним да умре као и Господ његов. И тако упокоји се велики слуга великог Господара, и прими венац славе вечне (в. 16. јануар).

2. Свети апостол Павле. Родом из Тарса, а од племена Венијаминаова. Најпре се звао Савле, учио се код Гамалила, био фарисеј и гонитељ Хришћанства. Чудесно обраћен у веру хришћанску самим Господом, који му се јавио на путу за Дамаск. Крштен од апостола Ананије, прозват Павлом и увршћен у службу великих апостола. Са пламеном ревношћу проповедао Јеванђеље свуда од граница Арабије до Шпаније, међу Јеврејима и међу незнабошцима. Добио назив апостола незнабожаца. Колико су страховита била његова страдања, толико је било његово

натчовечанско стрпљење. Кроз све године свог проповедања он је из дана у дан висио као о једном слабом кончићу између живота и смрти. Пошто је испунио све дане и ноћи трудом и страдањем за Христа, пошто је организовао цркву по многобројним местима, и пошто је достигао ту меру савршенства, да је могао рећи: „Не живим ја него Христос живи у мени“, тада је био посечен у Риму, у време цара Нерона, кад и апостол Петар.

Неуки и уки, но духом једнаки
И љубављу Божјом ко ангели јаки,
Петар прости човек, Павле школовани –
Благодаћу Духа оба обасјани.
Две пламене свеће, свеће неугасне,
Две блиставе звезде, високе и красне.
Обиграше земљу, и светлост пронеше
Све људима даше, ништа не узеше,
Сиромаси пуки – свет обогатише,
Узници и слуге – сав свет покорише.
Свет обогатише учењем Христовим,
Сав свет покорише оружијем новим:
Смирењем и миром, и благом кротошћу.
Молитвом и постом и силном милошћу.
Кад им бурног дана стиже бурно вече
Нерон крвожедни живот им пресече.
Но кад владар света заповест издаде
И Петра и Павла страдању предаде.
Свет бејаше њихов, а не његов више –
Апостоли смрћу царство задобише.

РАСУЂИВАЊЕ

Симон Петар и Симон Волх. Непријатељи Хришћанства воле често да наводе примере великих чудотвораца међу незнабошцима, да би тиме лаковерне обманули, хришћанску веру унизили а незнабоштво, чародејство, гатарство, сатанинство и свако шарлатанство узвисили. Нема сумње да и сатана преко слугу својих покушава чинити чудеса, но сва та чудеса његових слугу не потичу из човекољубља, сажаљења, милосрђа и из вере у Бога него из гордости, себичности, сујете и човекомржње. Хришћанин треба да

се научи из историје апостолске разликовати чудеса божанска од сатанских обмана и фантазија. Нека се само сети апостола Петра и Симона Волха. Нека упореди чудеса Петрова са тобожњим чудесима Симоновим. Апостол обраћао камена срца људи у срца благородна, лечио болесне, васкрсавао мртве, и то све молитвом и вером у живог Бога; Симон Волх пак задивљавао људе ђаволским привиђењима. Апостол Петар био је друг Божји, а Симон Волх друг и штићеник развратног цара Нерона, који је скончао самоубиством. Чудеса факира незнабожачких спадају у врсту привиђења и обмана Симона Волха. Као што усијан песак личи издалека на воду, тако и „чудеса“ факирска личе на животворна чудеса хришћанска.

СОЗЕРЦАЊЕ

Да созерцавам чудесно исцељење слепога Вартимеја (Мк. 10, 46) и то:

1. како Вартимеј мољаше Господа: помилуј ме!
2. како Господ рече: прогледај! и прогледа,
3. како реч Господња и мојој слепој души може дати вид, ако се молим.

БЕСЕДА о страху Божјем

Проведите вријеме својега живљења са страхом. (I Пет. 1, 17)

Ово су речи великог апостола Петра, речи које имају двојну потврду: небесно надахнуће и сопствено искуство. По небесном надахнућу прости рибар Петар постао је учитељ народа, стуб вере, силан чудотворац. По сопственом искуству он је сазнао, да је сва његова мудрост и сила од Бога, и да отуда треба имати у себи страх Божји. Никакав други страх него страх Божји.

Луд се страши само онда када муња севне и гром пукне, а мудар се страши од Бога сваки дан и сваки час. Творац муње и грома страшнији је од обојега, а Он се не појављује пред тобом с времена на време, као муња и гром, него непрестано је пред тобом, и не одмиче се од тебе. Зато није довољно само с времена на време имати страх Божји, него страхом Божјим треба дисати. Страх Божји је озон у загушљивој атмосфери душе наше. Тај озон доноси чистоту, и лакоћу, и благоухани мирис, здравље. Док год се није

утврдио у страху Божјем, Петар је био само Петар а не апостол, и јунак, и учитељ народа, и чудотворац.

О браћо моја, да се не веселимо пре жетве. Овај живот наш није жетва но сетва, и труд, и зној и страх. Ратар живи у страху све док не сабере плодове с њиве. Оставимо и ми весеље за дан жетве, а сад је време труду и страху. Да ли ћу бити спасен? То питање треба свакога од нас да мучи онако исто као што ратара мучи питање: да ли ћу пожњети плод од труда мога на њиви? Сваки дан ратар се труди и страхује. Трудимо се и ми и страхујмо све вријеме свога живљења на земљи.

О Господе страшни и силни, одржи нас у страху Твоме. Теби слава и хвала вавек. Амин.